

(यथा, महाभारते । ३ । १३२ । १२ ।

“स वै तथा वक्र एवाभ्यजाय-
दृष्टावकः प्रथितो वै महर्षिः ॥”)

वक्राणि यथा । अलकः १ भालः २ भूः ३
नखचिह्नम् ४ अङ्गुशः ५ कुचिका ६ भयकङ्क-
णम् ७ बालेन्द्रः ८ दात्रम् ९ कुहालः १०
चक्रकः ११ युकास्थम् १२ पलाशपुष्पम् १३
विद्युत् १४ कटाक्षः १५ शक्रधनुः १६ फणा १७
प्रबोधः १८ करः १९ हस्तिदन्तः २० शूकर-
दन्तः २१ सिंहनखादिः २२ । इति कविकल्प-
लता ॥ क्रूरः । इति मेदिनी । रे, ६५ ॥

वक्रकण्टकः, पुं, (वक्राः कण्टाः कण्टका यस्य ।)
वदरवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (वक्रः
कण्टः ।) कुटिलकण्टकश्च ॥

वक्रकण्टकः, पुं, (वक्राः कण्टका अस्य ।) खदिर-
वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (विषयोऽस्य
खदिरशब्दे विज्ञेयः ॥)

वक्रखड्गः, पुं, (वक्रः खड्गः ।) करवालः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

वक्रयीवः, पुं, (वक्रा यीवाश्च ।) उडूः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

वक्रचक्षुः, पुं, (वक्रा चक्षुर्यस्य ।) शुकपक्षी ।
इति शब्दरत्नावली ॥

वक्रतालं, स्त्री, (वक्रं तालं यत्र ।) वाद्यविशेषः ।
तत्प्रथमः । सुखवाद्यम् २ । वक्रनालमिति वा
पाठः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

वक्रताली, स्त्री, (वक्रताल + गौरादित्वात् ङीष् ।)
सुखवाद्यम् । इति शब्दरत्नावली ॥

वक्रतुण्डः, पुं, (वक्रतुण्डं यस्य ।) शुकपक्षी ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (वक्रोष्ठे, चि । यथा,
भागवते । ६ । १ । २८ ।

“स पाशहस्तास्त्रीन् दृष्ट्वा पुरुषानतिदारुणान् ।
वक्रतुण्डानर्हुरोच आत्मानं नेतुमागतान् ॥”)

वक्रदंष्ट्रः, पुं, (वक्रा दंष्ट्रा यस्य ।) शूकरः । इति
केचित् ॥

वक्रनक्रः, पुं, (वक्रः कुटिलः नक्र इव हिंस्रश्च ।)
पिशुनः । शुकपक्षी । इति मेदिनी । रे, २८५ ॥

वक्रनालं, स्त्री, सुखवाद्यम् । इति सुभाषित-
त्रिकाण्डशेषः ॥

वक्रनासिकः, पुं, (वक्रा नासिका यस्य ।) पेचकः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ कुटिलनासायुक्ते, चि ॥

वक्रपुच्छः, पुं, स्त्री, (वक्रं पुच्छं यस्य ।) कुकुरः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सलोमकुटिललाङ्गूलश्च ॥

वक्रपुष्पाः, पुं, (वक्राणि पुष्पाण्यस्य ।) वक्रवृक्षः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ पलाशवृक्षः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

वक्रबालधिः, पुं, (वक्रो बालधिः केशयुक्तलाङ्गूलं
यस्य ।) कुकुरः । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३४४ ॥

कुटिलपुच्छश्च ॥

वक्रभणितं, स्त्री, (वक्रं कुटिलं भणितम् ।)
कुटिलवाक्यम् । तत्प्रथमः । द्विकोक्तिः २ ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

वक्रमः, पुं, (अवक्रमणमिति । अव + क्रम + भावे
घञ् । अङ्गोपः ।) पञ्चायनम् । इति शब्दरत्ना-
वली ॥

वक्रलाङ्गूलः, पुं, (वक्रं लाङ्गूलं यस्य ।) कुकुरः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ कुटिलपुच्छे, स्त्री ॥

वक्रवक्रः, पुं, (वक्रं वक्रं सुखमस्य ।) शूकरः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ कुटिलसुखविशिष्टे, चि ॥

वक्रशल्या, स्त्री, (वक्रं शल्यमिव पचादिकं
यस्याः ।) कुटुम्बिनीचुपः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

वक्रार्ण, स्त्री, (वक्रमर्णं यस्य ।) कवाटवक्रवृक्षः ।
इति रत्नमाला ॥ कुटिलाग्रभागश्च ॥

वक्राङ्गः, पुं, (वक्रमङ्गं यस्य ।) हंसः । इति
हेमचन्द्रः ॥ कुटिलावयवे, स्त्री ॥ (कुटिलाव-
यवविशिष्टे, चि । यथा, हरिवंशे । १०२ । ३८ ।

“तरङ्गविषमापीडा चक्रवाकोन्मुखस्तनी ।
वेगमभीरवक्राङ्गी चक्रमीनविभूषणा ॥”)

वक्रिः, चि, मिथ्यावादी । वक्रघातोः क्रिन्प्रत्ययेन
नियन्त्रः ॥

वक्रौ, [न] पुं, (वक्रौ वक्रतास्यास्तीति । इनिः ।
वैदिकधर्मविरुद्धवादित्वात् तथालम् ।) बुद्धः ।

इति शब्दरत्नावली ॥ वक्रताविशिष्टे, चि । यथा,
“लक्ष्मिंशो यदि वक्रौ स्यात् पुंसः कार्येष्टु

वक्रता ।

लक्ष्मिंशेऽस्ति गते मर्त्ये दुःखादिवाधिसंयुतः ॥”
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

वक्रोक्तिः, स्त्री, (वक्रा कुटिला उक्तिः ।)
काकूक्तिः । यथा, कामधेनुकल्पतरुधृतब्रह्म-
पुराणम् ।

“अथ वृत्ते वृषोत्सर्गे दाता वक्रोक्तिभिः पदेः ।
ब्राह्मणानाह यत् किञ्चित् मयोत्सृष्टन्तु

निर्वन्ने ॥

तत् कश्चिदग्नौ न नयेन्न विभाव्यं यथाक्रमम् ।
न बालं न च तत् क्षीरं पातयं केनचित्

क्राचित् ॥”

लव्यप्रदीपेऽपि वम् । वक्रोक्तिभिः काकूक्तिभिः ।
इति शुद्धितत्त्वम् ॥ * ॥ कुटिलोक्तिः । यथा,

“वादी आकरणं विनैव विदुषां वृष्टः प्रविष्टः
सर्भां

जल्पन्नल्पमतिः स्मयात् पटुवटुर्भूभङ्गवक्रो-
क्तिभिः ।

ज्ञोतः सन्नुपहासमेति शयको गोलानभिन्नस्तथा
ज्योतिर्बिम्बदसि प्रगल्भगणकः प्रप्रप्रप्रो-

क्तिभिः ॥”

इति सिद्धान्तशिरोमणौ गोलाध्यायः ॥
(वक्रा अर्थान्तरग्रहणेन कुटिला उक्तिः ।

शब्दालङ्कारप्रमेदः । तल्लक्षणादिकं यथा,
साहित्यदर्पणे दशमपरिच्छेदे ।

“अन्यस्यान्यार्थकं वाक्यमन्यथा योजयेद् यदि ।
अन्यः श्लेषश्च काका वा सा वक्रोक्तिस्ततो हिधा ॥

द्विधेति श्लेषवक्रोक्तिः काकुवक्रोक्तिश्च । क्रमे-
णोदाहरणं यथा,—

“के ययं स्थल एव सम्पत्ति वयं प्रश्नो विशेषाश्रयः
किं ब्रूते विहगः स वा फणितपतिर्वाचस्ति सुभो

हरिः ।

वामा यूयमहो विडम्बरविकः कौडिकं स्मरो
वर्तते

येनास्मासु विवेकशून्यमनसः पुंस्त्वेव योषिद्
भ्रमः ॥”

अत्र विशेषपदस्य विः पक्षी श्रेष्ठो नाग इति
अर्थद्वययोगात् सभङ्गः श्लेषः । अन्यत्र तु अभङ्गः ।

“काले कोकिलवाचास्ते सहकारमनोहरे ।
ज्ञातागसः परित्यागात् तस्याश्चेतो न दूयते ॥”

अत्र कथाचित् सखा निवेधार्ये नियुक्तो न च
अन्यथा काका दूयते एवेति विधर्थे घटितः ॥”)

वक्रोष्ठिका, स्त्री, (वक्रोष्ठोऽस्यस्या इति । ठन् ।
ईशद्वयेन हि ओष्ठस्य वक्रता जायते अतो-

ऽस्यास्तथात्वम् । वदा, वक्र ओष्ठो यस्याः ।
ततः स्वार्थे कन् । टाप् अत इत्वम् ।) अट्ट-
रद्वयास्यम् । ईशद्वयास्यम् । तत्प्रथमः । सितम्

२ । इति हेमचन्द्रः ॥

वच, रोषसंहयोः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
पर०-रोषे अक्र०-वच०-सं०-सट् ।) वचति ।

इति दुर्गादासः ॥

वचः, [सु] स्त्री, (उच्यतेऽनेनेति । वच + “पचि-
वचिभ्यां सट् च ।” उणा० ४ । २१६ । इति

असुन सट् । वचतेरसुन इति रमानाथः ।
धातुप्रदीपश्च ।) अङ्गविशेषः । सत्तु हृदयोपरि-

कण्ठादधोभागः । वृक् इति भाषा । तत्प्र-
थमः । क्रोडम् २ भुजान्तरम् ३ उरः ४

वत्सम् ५ । इत्यमरः ॥ अङ्गः ६ उत्सङ्गः ७ ।
इति जटाधरः ॥ वचणम् ८ गणपीठकम् ९ ।

इति शब्दचन्द्रिका ॥ अपि च ।
“अथ वचश्च वत्सं स्याद्रो वचस्थले त्रयम् ॥”

इति शब्दरत्नावली ॥

तस्य शुभाशुभलक्षणं यथा,—
“अन्नवान् समवच्चाः स्यात् पीनेर्बन्धोभि-

रुज्जितः ।

वचोभिर्बन्धमेनिखः शस्त्रेण निधदत्तथा ॥”
इति गारुड ६६ अध्यायः ॥

(पुं, वचतीति । वच + “वहिहाधान्म्य-
शब्दसि ।” उणा० ४ । २२० । इति असुन ।

सट् च । अगद्वान् । इत्यञ्जलदन्तः ॥”)
वचणं, स्त्री, (वचत्यनेनेति । वचरोषसंहयोः +

ञ्युट् ।) वचः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (वाहके,
चि । यथा, ऋग्वेदे । ६ । २३ । ६ ।

“क्रियासु वचणानि यज्ञेः ॥”
“वचणानि वाहकानि स्तोत्राणि क्रियासु

करवाम ।” इति तद्वाच्ये सायणः ॥)
वचोजं, स्त्री, (वचसि जायते इति । जन् + ङः ।)

स्तनः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, साहित्य-
दर्पणे ३ परिच्छेदे ।

“मध्यस्य प्रथमानमेति जघनं वचोजयोर्मन्त्रतां
दूरं यातुदरश्च लोमलतिका नेत्रार्जपं धापति ।